

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
Излиза всяка
Сжббота.

Редакцията и Адми-
нистрацията ся на-
мѣрватъ въ печатни-
цата на в. „Българско
Знаме“ при
Издателя и
Отговорника:
Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ южна България
2 рубли нови
въ сѣвер. България
2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана
5 франка.
За отатѣкъ Балкана
6 лева

Така и за другитѣ
България, които сж
извънъ отъ нашия
синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

РЪШЕНИЯ.

№. 0000

Въ името на депутатски- тѣ избори.

Като имахъ прѣдъ видъ, сжобра-
жение, понеже, обаче и защото:

1-о) Агитациитѣ, които ставатъ
за избирание депутатитѣ въ прѣд-
стоящитѣ избори на одъелитѣ ко-
легии;

2-о) Народността, която показ-
ватъ господа дашитѣ кандидатура-
та си за областни депутати;

3-о) Великото преселение на чи-
новницитѣ отъ сждебното ведомство
въ Бургазский и Сливенский депар-
таменти;

4-о) Свалянието на единъ око-
лийски началникъ отъ служба за не-
знамъ какви си злоупотрѣбения и
заварени прѣстѣпления;

5-о) Пжтуванието на единъ пре-
фектъ отъ столицата си до Плов-
дивъ; — и на основание избора на
Сливенский Градски Съвѣтъ, —

Рѣшавамъ и ще рѣшавамъ:

Вѣстникъ Смѣшлю да излезе
по Великъ-день пакъ на четири листа,
да има съ какво да се еглендисе-
ватъ читателитѣ му по праздни-
цитѣ, когато пиятъ червено вино и
яджтъ малки ягжца, а самъ дѣдо
Смѣшлю за хатжръ на абонатитѣ
си напържа армейната чорда и бѣлия
бобъ.

(Подп.) „Смѣшлю“

за да чуемъ дѣда попа да вика
отвѣнъ църковнитѣ врата: *возмите
врата да видѣте царь славы, а дя-
волчето да вика и да пита отвѣтрѣ:
кто естъ царь славы?* Дочакахме,
слава Богу, и не хвърлихме пета-
лата за да чуемъ и веселитѣ думи:
Христосъ воскресе изъ мѣртвыхъ!
О, каква радостна вѣсть, какви
весели чувства пълнятъ празнитѣ,
истѣнѣлитѣ, измършавѣлитѣ и вър-
тящитѣ се на джиритѣ отъ постѣтъ
чърва! Тѣ отъ радостъ куркатъ
и се джуркатъ като парлива коп-
рива; тѣ ще исхвъркнатъ изъ ко-
ремѣтъ отъ нетърпѣние кога ще се
свърши литургията и да иджтъ да
се понапѣлнятъ съ блажничко, маз-
ничко и да му метнжтъ и свѣтнжтъ
нѣ ако щжтъ отпослѣ и да се прѣ-
мѣтнжтъ! Чуйте, чуйте даже и пѣв-
цитѣ какъ подканятъ набожнитѣ
църковници: *прѣидите пиво нѣмъ
нѣвое!* което ще каже на чисто
Български: *елате да си цукнемъ,
да си сръбнемъ, да си пийнемъ отъ
новото пиво, та да ни дойде ума
и дума!* О благословенно пиво!
виждъ свѣтътъ колко те уважава
и какъ въ тебе търси да се утѣ-
шава! Нѣ да оставимъ църквата
да си пѣе и да тържествува, а ние
да видимъ какъ сме и съ червено-
то яйце.!

Ето, ето Смѣшлю вижда, че за-
хваща чуканицата на червенитѣ
яйца, всѣкий са мжчи да излѣзе
боракъ, всѣкий плюнчи връхѣтъ на
яйцето, всѣкий е въ надѣжда за
побѣда! Дѣдо Смѣшлю и баба Смѣш-
лювица и тѣ се мжчатъ кой ще
излѣзе боракъ, нѣ дѣдо Смѣшлю ка-
то Мартинский котуракъ пери се,
емчи се и чааакъ строшава баби-
нѣтъ Смѣшлювичинъ бѣрякъ. Нѣ
о чудо беше! Да се осмжди макаръ!
То излѣзе ровко и оцапа новитѣ
фустанъ на баба Смѣшлювица. И

тогава? . . . . Олеле си майчице!
Акоможеше спри се! . . . . Като го
напотюри онова женице, видѣ
му сетѣсна кжщата, и хайде изъ
вратата на вѣнъ; и отъ тамъ
хайде и по другитѣ градове, села
и кжщи за да види и да се научи
какъ става и тамъ чуканицитѣ и
кльцаницитѣ на червенитѣ яйца,
и даги всичкитѣ женици сж като
баба Смѣшлювица. Нѣ за добро
частие той намира и другадѣ та-
квива злочестини и даже пѣ-голѣми
отъ неговитѣ. Едни седнжли намү-
сени и начумерени като беззжба
баба кога гризе киселици, други се
напорили и нацпорили, трети мла-
щатъ и прѣмласкватъ като дръгливъ
воль, четвърти пѣ-юстюнъ отъ гор-
нитѣ зачесали мжжѣтѣ си като гор-
чиви краставици, че еди-коя си и
еди-коя си имали такива и онаки-
ва моди, а тѣ само имъ служили
за ношни пригоди и пр. . . и пр. . .
съ една рѣчь дѣдо Смѣшлю като
видѣлъ каква е работата и на дру-
гитѣ женица поутѣшилъ се малко.
Въ сжщото врѣме му дошло на умъ
да иде да пообиколи и *бекяритѣ*
т. е. и долнѣото и горнѣото или не-
чиновническото и чиновническото
сѣсловне бекяри. Първитѣ, той ги
заварилъ, че се прѣтѣгатъ и обтѣ-
гатъ и валятъ още изъ кирливитѣ
си завивки; а вторитѣ, той ги на-
мѣрилъ насѣдали съ честь и слава
на хубаво приготвени масен окрж-
жени отъ бѣли, червени пудросани,
враносани, каносани, (сѣ спусната и
невнимателно ужъ расхвърляна коса
по рамената) Венерини нимфи, кои-
то сж прѣсторенитѣ си ужъ пѣжжи
и любовни усмивки се мжчатъ да
въскрѣсятъ въ сѣрдцето на тѣзи
благородни бекяри радостѣта и ве-
селбата, които бѣгатъ отъ тѣхъ
като дяволъ отъ *тамянъ!* О блаже-
ство извикалъ Смѣшлю, това е *асжлѣ*

Христосъ воскресе

! Воистину воскресе!

! ? И червено яйце намъ донесе?!

Ха-ха-ха-хааа! Боже, милий
Господи, прѣживѣхме, доживѣхме
и не плюсижхме като баба Марта

непраздни—*джобъ*, напълни—*джобъ*! Между тѣхъ омото бѣлѣеше нѣщо като поетъ и кметъ, нѣ *догурусу я*, дѣдо Смѣшлю не може на здраво да го потвърди.

Слѣдъ тази заобиколка на дѣда Смѣшля като му домилѣла пакъ баба Смѣшлювица изсмѣлъ се съ колкото си гласъ ималъ, и като тръгилъ да си върви извикалъ на всички: *Христосъ воскресе!* Дано въскрѣснѣтъ отъ робство и другитѣ ни неосвободени братя, както и умъртвената конституция и да станемъ едно стадо подъ истинский пастирь. На тѣзи негови думи всички сѣ стрѣснали и извикали: *Во истину воскресе!* Амининъ! Така да бѣдее! Изъ твоитѣ уста въ Божовитѣ ушии!

Втора пасха — второ въскрѣсенне.

Дрън-дън-бумммъ! Камбанитѣ биятъ! Дан-дин-даннинъ! желѣзнитѣ клепала данкатъ! Така-тика-така! дървенитѣ клепала се цѣпнатъ и въздухътъ проглашаватъ. Това е покана на второто въскрѣсенне! Всякой що чува тѣзи дрънкация стрѣска се отъ сънъ, трѣка си очитѣ и съненъ-махмуренъ тича да се облича за да иде на второто въскрѣсенне.

Не се минува много ѣ църквитѣ захващатъ да се пълнятъ! Благовонията на помадитѣ и ливантитѣ задушаватъ *измиръ тамлянтъ*. Фъшшш-фъшшшъ! на модитѣ захващатъ да се чуватъ шумоленията. Дѣдо попъ вика, крѣска, чете на разни язици евангелието, нѣ кой го чува кой го слуша! Тука се не дохожда за църква, нѣ всѣкий да си покаже модитѣ и парцалата. Тукъ виждашъ прѣстиснѣти крѣстчита, тамъ—надутѣ като мѣхъ дирници, сѣкашъ, че сѣ надѣнажи семерчита; тукъ виждашъ дълги опашки и деколтета, тамъ—прѣщражкѣти грѣди и хеляди накачалки; тукъ виждашъ опнѣти като царвули бутинки и скарпинки, тамъ—набрашнени и напаспалени като воденичереки плѣхове лица и коси: ако ли пакъ обърнешъ погледътъ си къмъ г-да контетата, то що нѣма да видишъ! Тукъ—лѣтѣни чадърчета или басунчета, тамъ фракиве, рединготѣ бѣли гаитѣ и вратувръзки; тукъ—наживени като на патарокъ кривичитѣ коси, тамъ тѣсни и прѣтѣсни челици, които ги правятъ да стоятъ като гѣска на единъ праекъ: съ една дума тукъ модитѣ сѣ въ пълнѣтъ си униформа. Нѣ смѣшното е тука, че дѣдо ви Смѣшлю забѣлѣжилъ и такива на които цѣль денъ чървата имъ се въртатъ на *кашиъ*, а модитѣ

блѣска въ повече у тѣхъ, отъ колкото у другитѣ.

При такъвъ единъ приятенъ и неприятенъ изгледъ дѣдо ви Смѣшлю се искискалъ и рѣкълъ: тежко ви и горко за напредъ ако би да се напустнѣтъ вече дебеличкитѣ сукмани, и да се надѣнѣтъ тѣничкитѣ като паужина фустани! тогава ще цѣвнемъ на кукуво лѣто! Тогава дѣдо ви Смѣшлю трѣбва да остане и безъ калнакъ и безъ царвули само и само да облича баба ви Смѣшлювица!

Нѣ хайде да кажемъ, да речемъ, че това го изисква врѣмето, вѣкътъ и пр. . . ами неприличното и гордѣливото присѣтствование въ църква и него ли го изисква врѣмето, вѣкътъ и пр. . . ? А бе, хорица модни и не модни трѣбва да знаете, че Богъ казва чрѣзъ устата на пророкъ Аггея за църквата си тѣзи думи, които отпослѣ и Спасителя ни потвърди, като ги повтори на продавачитѣ, що испѣди изъ храмътъ: *кжцата ми е кжца за молитва!* Чувате ли за *молитва*, а не за *моди*, за *приказки* и за *ха-ха-ха-хи-хи-хи*.

Не безчестете Божий домъ, като кога влизате въ нѣкоя механя да пиете за петъ пари ромъ! Това знае дѣдо ви Смѣшлю като христенинъ, това ви и казва; нѣ не мислете, че съ това наставление той прѣстѣжива дѣдовото Екзархово запрещение, съ което спорѣдъ новорудениятъ отъ Св. Синодъ уставъ, се запрѣтѣва, чрѣзъ една забѣлѣжка, на мирянитѣ да не проповѣдватъ въ църквитѣ, нѣ не въ вѣстницитѣ. Да бѣше дошло въ умътъ на Св. Синодъ, кой знае? можеше да турятъ и за това една забѣлѣжка, нѣ догдѣто я нѣма и дѣдо ви Смѣшлю ще си проповѣдва! Та па и на лошо ли ви учи дѣдо ви Смѣшлю? *Нейсе! лафъ олсунъ!* Това бива, онова не бива, а всичко като вѣже въ торба отива!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Видите ли? Дѣдо ви Смѣшлю на гнила дѣска не стѣпа! И нему бѣше се вдѣнѣло въ ухото отъ лоши язици за безредицитѣ ужъ въ Старо-Загорский дѣвический пансионъ, нѣ той са въздържа, и не каза повече освѣнъ че хемъ вѣрва, хемъ не вѣрва и съ това напomini на Дир. на Нар. Просв. Нѣ днесъ работата излѣзе на явѣ, че всичко е било лѣжа и клевета. Ето какъ се изразява г. Душяновъ въ в. *Маршца*, който бѣ натоваренъ да иде и да испита работата:

— Всички събрани свѣдѣния доведохъ мя до твърдо и пълно увѣрение, че у *дѣвический пансионъ* въ *Стара-Загора* при будний надзоръ,

който се държи у него, не е имало, што може да има ни най-малкъ неприятель и сблизнателенъ случай, и че всички такива слухове за пансионътъ сѣ гола лѣжа и клевета, за която творцитѣ и распространителитѣ ѣ ще отговорятъ и прѣдъ свѣстѣта си и прѣдъ законътъ.

— Работата ни е твърдѣ спукана! Земитѣ ни ще останѣтъ праздни! Агитѣ ни оставятъ и си отиватъ тамъ, отгѣто сѣ дошли. Това не обѣщава добри сѣтнини нито тѣмъ, нито намъ. Тѣмъ защото ще се шуратъ и скитатъ гладни, голи и боси догдѣто испукатъ; а намъ, защото ще чернятъ името ни, че сме ги притѣснявали и пр. . . и съ тѣзи лѣжи и клевети ще ни правятъ да се глѣдаме всекога съ турекитѣ държавни мѣжи като куче и котка. Смѣшлю прѣпорѣчва, тамъ гдѣто трѣбва, да се земѣтъ оврѣме мѣрки за да не ядемъ испослѣ прѣгорѣли джумерки!

— Една духовна и чернокапска особа ни са моли да ѣ кажемъ: що значатъ тѣзи окръжни до кметоветѣ отъ страна на нѣкои околийски началници, въ които окръжни се казва да се обади на свещеницитѣ за да се не мѣсятъ въ политическитѣ и общинскитѣ работи? отговоръ: значи, че духовнитѣ лица трѣбва да си налѣгатъ и свиватъ парцалитѣ и да не ставатъ въ всеко гърне миродия, а да си глѣдатъ олтарѣтъ и кярѣтъ.

— Пловдивското Гражданско Съдилище имало тази честь да приеме едно прошение подписано отъ нѣколко грѣцко-еленѣющитѣ паликарета по нередовността на всичкитѣ избори за градски свѣтници. То се чуди сега какво да прави, безъ да му дойде на умъ, че трѣбва да го остави.

— Единъ слухъ ходи и съ двѣ бѣли крѣпи въ рѣцѣ играе на *ключъ-хавжж* изъ г. Пл., че едно лице се опитало да изиграе единъ търговецъ прѣзъ великата Недѣля, нѣ трудѣтъ му излѣзълъ на *южъ*. Масахатѣтъ билъ за единъ катъ дрѣхи и за една капелина. Сѣщате ли се? . . .

— Тѣзи дни се готвяли да трѣгнатъ двама *карагюзчи* за градѣтъ ни, съ цѣль да *поеглендишатъ* читалищнитѣ членове, които щѣли да се съберѣтъ прѣзъ празниата недѣля за да раздрѣкатъ спластенитъ му *шове* (пѣнки) на *канапета*, и съ цѣль да помогнѣтъ съ това си прѣдставление на бѣдната и болната отъ безпаричие болница!

— «*Монополната Наука*» излѣзе вече и се раздаде на *щачлѣшитѣ* ѣ списачи-прѣводачи-кѣрпачи. Тя съдържа много нѣщо и нищо: много нѣщо, защото всичкитѣ ѣ листа сѣ

пълни съ черни букви; а нищо, защото всичко въ нея е испрацяло или незряло.

— Изъ една дописка истеглюваме като съ клѣщи слѣдующата прѣсна новина: бива ли да се става едному майка, а другиму мащеха? Отговоръ: питайте депутатъ изъ нашенскийтъ департаментъ, комуто финанциянитѣ власти по заповѣдь и по рѣшение на часнийтъ съвѣтъ на Н. С. трѣбвало да намалятъ данъкътъ му.

— Изъ едно затѣнено село го рѣчи, селце го кажи, ни питатъ: бива ли дѣдо имъ попъ да вѣнчава безъ вула, и то не въ църквата, ами въ гората, безъ да ги види нѣкой? — Тази математическа задача дѣдо ви Смѣшлю я прѣтираща на надлѣжното мѣсто за отговоръ.

— Извѣстиятъ ни изъ г. П., че фараоновитѣ потомци захванѣли вече да се събиратъ за *какавата* която щѣла да стане на 20 того. Прѣдседателтъ или *Церибашията* ѝ щѣлъ да бѣде единъ голѣмъ и много приличенъ на това плѣме човѣкъ родомъ *грѣкоманецъ*.

— В. Зорница ни излага кой министръ колко години е слугувалъ въ Велико-Британния, а не смята никакъ дѣда Смѣшля че отъ 25 години насамъ 3 пѣтя е нарежалъ цѣлата Библия и 6 пѣти Евангелието! Хеля онова Евангелие съ ситнитѣ отъ 6 пункта букви, което нарежда въ 1862 год. то му дойде най зоръ защото днесъ съ 4 очила гледа безъ врѣме! — Дипломацията е споредъ врѣмето; хеля нека дипломатитѣ причетатъ колко букви има въ една цѣла библия съ доказателствата заедно, и тогава Смѣшлю ще имъ каже пардонъ.

Прѣмудрость Смѣшлюва.

Чтение.

Тако *Глаголетъ Смѣшлю*: по примѣрътъ на распонийтъ С.-З-рскій попъ, който заявява саморѣчно чрѣзь баба *«Марица»* че самъ се е распонилъ по причини, които само той си знаелъ, тѣзи дни щѣлъ да се распони и другъ който се научалъ, че распонването ставало безъ никакъвъ църковенъ обрядъ и безъ никакво прѣдварително извѣстие на надлѣжното мѣсто. По примѣрътъ на вторий щѣлъ да се распони и третий, по примѣрътъ на третий и четвъртий, така щото за въ малко врѣме ние ще останемъ безъ попове. Ами ако захванѣтъ и владичитѣ по примѣрътъ на поповетъ? Тогава? . . . Тогава дѣдо Смѣшлю ще нахлузи калимавката, нѣ ако би да му изволи баба Смѣшлювица; ами ако умре тя? Тогава? . . . Тогава

и той ще се распони ама само това не зная дали може да се залиби и ожени за друга Смѣшлювица? Този въпросъ е тъменъ и мъглявъ за него, за това ще очаква разоблачаване и разяснение оттамъ отгдѣто се писква. Ха-ха-ха-хааа! По Смѣшлювийтъ мой примеръ щѣлъ да се запони ли? Упопи ли? И единъ другъ вѣстникаринъ висококъ като камила, гърбавъ като нея, дългочаталестъ като садило, рунтавокалпаклия като мечка, защото вѣстникарството не храняло къща вече. Ами попството храни ли? Пита дѣдо Смѣшлю. То се види, че и то не стои пд-горѣ отъ вѣстникарството, за това се и распонватъ.

Владици, патрици, архиереи! Наблюдавайте тѣзи събития, и глѣдайте да улеспите това свещенно звание, защото водениченийтъ камикъ на вашитѣ вратове ще се окачи, и *будетъ плачь и скрежь зубомъ!* Пѣкъльтъ е за всички ни отворенъ, нѣ тежко и горко на тѣзи, които сж отговорни за другитѣ! . . .

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля».

Соизя.

Бае Смѣшлю!

Вѣрвамъ, че и тебѣ тие омръзнало да ме слушатъ вече; нѣ щешъ нещешъ ще ме слушатъ още, догдѣто ти се неплатя до годинката, та па *аллазъ-керимъ* за до годинна кой ще бѣде живъ! Този пѣтъ нѣма да ти распавямъ на дълго и широко за новото министерство, защото и тебѣ и менѣ и на читачитѣ и на читачикитѣ то е дотегнѣло вече да чуватъ нашитѣ дандани и маслахати! А бе че и не сж малки: голѣми и високи като биволи и камили, ситни и дребни като мравки и риби. Хеле пѣкъ седа се е овила една усойна стрѣлница о краката ни, щото какъ ще се отгървемъ, кѣкиму е настрѣхнѣла косата и брадата! Тукъ вече не се касае за чужди и наши министри, за консерватори и либералци, за руснаци момалигановци и нападановци, компромитановци и клеветановци, тукъ се касае за изгладнѣли коматановци, скубановци и опропагинародановци! Вчера по случай ми паднѣ на рѣка единъ Нѣмскій вѣстникъ и между другитѣ новини имаше за нашето бѣдѣще финанциялно състояние. Косата ми настрѣхнѣ очитѣ ми се прѣмрѣжихъ, рѣцетѣ ми отпаднахъ, гласѣтъ ми се схванѣ като прочетохъ, че Княжеството ни има годишенъ приходъ 32,000,000 л., а трѣбва да плаща само лихвъ 35,000,000 л.! Що значитова, бае Смѣшлю? Значи: успѣвами, накрѣд-ваме рачишката. Нѣ хайде да кажемъ, че това не е така, или че Нѣмцитѣ си пѣтъ та пушатъ тѣзи лѣжи, ами ако е така? . . . Малка ли е тази усойна стрѣлница, която ако и да не сж е овила още о краката, защото знаемъ да отпращаме кредиторитѣ си днесъ за днесъ, утрѣ за утрѣ нѣ когато се прѣлѣе чашата на търпѣнието имъ и захванѣтъ да ни дръпатъ отсамъ-оттатѣкъ, тогава? . . . Ще вапцаме ли калцитѣ? Ако ни опне Агата, ако ни опне Освободителката, ако ни се укоряватъ Аговитѣ взаимодавци, които

ще мнѣтъ (?) възъ нашиятъ гробъ, тогава? . . . Ще извадимъ ли населението на *мезатъ*? Ама ти какво ще ми рѣчешъ, бае Смѣшлю, че тѣ сж послѣдни работи, и другитѣ държѣви лѣжѣтъ до шия въ борчове: имашъ право; нѣ тѣ имѣтъ фабрики, имѣтъ банкиери, имѣтъ и имѣтъ и имѣтъ! . . . Ами ние? Щото ни е на бѣрѣтъ, това ни е и доиѣтъ, както желвата и охлювѣтъ които и кѣщитѣ си поскѣтъ съ себе си! (Б. на См. *Ама работа хж!* Ама и ти го прѣкалявашъ! . . . *Заповѣдай баремъ и на фурунджиститѣ хлѣбъ да ви не даватъ!* Ами не знаешъ ли, че догдѣто се поукичите, догдѣто се пооблѣчете, догдѣто си понапѣлите кесийкитѣ и гушкитѣ, догдѣто искарате барони, графове, бейове, чокои и пр. . . *незнаешъ ли, че кредиторитѣ трѣбва да чакатъ? Това е асжлъ опѣванне безъ патрахилъ!*) Да земе човѣкъ една дрѣнова къския, че да захване нарѣдъ по глави ли, по крака ли, по носѣ ли, по уши ли, безъ да глѣда никого! . . . (Б. на См. Охооо! Полека да не трѣснешъ и калека, че главата му е много мекка, и ако се раскрѣка жѣбитѣ пѣз блатата дори ще развряка!)

Прѣди да свѣвнѣхъ, извѣстиятъ ти, бае Смѣшлю, че видѣхъ дѣстовичка. Тя се бѣше расчуруликала да ни весели, нѣ. . . обогомъ! . . . Да сж живи прѣдни жѣби! . . .

Какъ се продаватъ съвѣсть и народность.

Изъ Смѣшлювата философия.

Всѣкой да мисли за себе си; народѣтъ съмъ азъ самъ за себе си, и когато азъ постигнѣ цѣлѣта си, кога ми е мѣнь добръ, съ другитѣ ако ще потопъ да става.

Ив. Ст. Гешовъ.

Чуйте думи, чуйте съвѣсть, чуйте народность, чуйте патриотъ! Остая ли сега на дѣда ви Смѣшля да каже пове-че? . . . Изъ твоитѣ уста, нечестиве, ще те сѣдя, казва Богъ; ето че и казаннй г-нѣ патриотъ самъ се исповѣдва! Треперѣ, народе, отъ подобни патриоти, които те правятъ робъ за свойтъ си джобъ!

Нѣ дѣдо ви Смѣшлю зарѣзва този великъ патриотъ да се расправя съ свойтъ народъ и минува на свойтъ си прѣдмѣтъ, на своята си философия.

Съвѣстьта и народностьта се продаватъ по слѣдующий начинъ.

I. Натѣгчи съвѣстьта си въ единъ съдранъ човалъ или чулъ и оттамъ т. е. прѣзь съдраното наблюдавай и глѣдай що става съ народа, ако има нѣщо полза за тебе икокни, подай си главата като лалугеръ, и викай чакъ до седмото небе; ако ли нѣма; то остави съвѣстьта си въ човала, излѣзъ съ изгубената си народность и викай: азъ съмъ и тамъ и тука, стига да има що да се пука. (Б. на См. Чуушншъ!)

II. Нарамн съвѣстьта си и народностьта която тече изъ крачолитѣ ти и ходи отъ градъ въ градъ и отъ село въ село и викай: хж съвѣсть, хж народность хжжж! Продай ги за една паннаца жито и се върни да гуляешъ и да лашѣтъ, че народѣтъ ти е такъвъ, народѣтъ ти е онакъвъ, че ти се труднѣ за доброто му и пр. . . (Б. на См. Кукуууу!)

III. Нахакай съвѣстьта си въ нѣкоя тлѣта служба, а народностьта си въ нѣкоя народна каса, наблѣскай си джоба като съ праса и провикни се

тогава: азъ умирамъ за народа, народътъ е мой и азъ неговъ!... (Б. на См. Дръжъ се Магю!)

IV. Убий черевтъ на съвѣстѣта си, убий чувството на народността си, ако не щешъ да ги продадешъ отъ срамъ, развий знамето на подлостѣта на изѣдничеството, и изреви съ колкото си гласъ и сила можешъ: народътъ съмъ азъ самъ за себе си, и когато азъ постигна цѣлѣта си, ако ще венчко на огънь да изгори! (Б. на См. Колко еж гладни тѣзъ пари!)

Источна Румелия

съ

Специалиститѣ си.

Ако има въ свѣтътъ една държава да е честита въ нѣщо, то тя е автономната Источна Румелия съ специалиститѣ, които е призвала да я оцастливятъ. Специалисти по Финанцитѣ, специалисти по Общитѣ Сгради, специалисти по Правосъдието, специалисти по Просвѣщението.

Специалиститѣ по Финанцитѣ оцастливиха на Источна Румелия бѣднийтъ ковчегъ, който да не може да достига да покрива разноскутъ срѣщу прихода.

Специалиститѣ по Общитѣ Сгради направиха ни толкова згради, щото ся принуждаваме да ги събаряме.

Специалиститѣ по Правосъдието скъпо коштуватъ на Областѣта, и благодариме че са намѣриха *спини* да приематъ да дойдатъ въ Областѣта ни да ни даждъ да разберемъ какъ се раздава правосъдие.

Специалиститѣ по просвѣщението научиха ни какъ са управляватъ пансионери, какъ можатъ пансионери да сформиратъ музикална банда.

Да живѣятъ специалиститѣ!
Юряя!!

ПАКЪ

Възвание отъ „Смѣшля“

За да са прикарамъ негдѣ за депутатъ да спася бѣдното насѣление, азъ са обръщамъ къмъ всички онѣзи, които можатъ да въртятъ люлѣка изъ народа, обѣщавамъ на всички тѣхъ угощения, сиречъ зияфетъ съ туюлю-тиорлю емеци, ще има и черъ-хайверъ. Тѣзи зияфети обѣщавамъ само сега додѣ си оплѣта кошницата. А пакъ на бѣдното насѣление са обѣщавамъ че ще намалѣ кадаструту. Които избиратели обичатъ да гласуватъ зарадъ мене, ще имъ тактисамъ и по единъ часовникъ съ по единъ синджиръ отъ 10 гроша златни.

ИЗВѢСТИЕ

Отъ разни мѣста пристигватъ телеграмми до „Смѣшля“ които извѣствяватъ че по овдовѣлитѣ колегии валѣло отъ небето кандидатори

за депутати. Ураа!! имали сме достойни хора за парламентъ. «Смѣшлю» ся ядосва защо не помазанитѣ отъ него са противодѣйствова.

Рогатийтъ пѣтелъ.

Басня изъ Смѣшлювото рашето.

Едно врѣме, може и сега, единъ господарь обичалъ много кокошкитѣ и пѣтлитѣ. Той зналъ едни да скопява, а други да прави рогати. Единъ день като понекалъ да се поеглендиши съ кокошкитѣ и пѣтлитѣ си, той отворилъ кокошарникътъ и пустилъ нѣколко кокошки съ пиленцата и два пѣтла, отъ които единийтъ билъ рогатъ, а другийтъ простъ пѣтелъ. Тозъ часъ като се видѣли свободни, тѣ се прѣснѣли изъ дворѣтъ. Простийтъ пѣтелъ подбралъ своето семейство и задулъ на една страна като го коткалъ, канялъ и му се кокорялъ и перялъ; сжщото направилъ и рогатийтъ. Не се минжло много и тѣ си доближили и се смѣсели така щото борбата станжла неизбежна. Рогатийтъ сикукуругалъ: «кукуругууу! Прѣбири се семейството и се отдалечи, защото ще опиташъ силата на рогата ми». Простийтъ безъ да губи врѣме и той исккиригалъ: «кикиригиии! Много-много не ми се пери, че и мойтъ *мамузи* не еж за пара».

Въ това врѣме кокошкитѣ и пиленцата се разбѣсили и се кълвали насамъ нататкъ, а пѣтлитѣ се вченкали на борба. Рогатийтъ се хвърлил и клвнжлъ по гребена простийтъ, послѣднийтъ налѣтълъ и клвнналъ рогатийтъ и съ това клвннуване отекубнжлъ му като перо единийтъ рогъ. Крвнѣтъ потекли и отъ двѣтъ страни и борцитѣ пакъ се не пуцатъ и не оставятъ.

Единъ доганъ, който билъ кацнжлъ на едно ближко дърво, като видѣлъ каква е работата, рѣкълъ си: «сега му е врѣмето да си грабнж нѣкоя жертвица». И на часа се спуенжлъ. Кокошкитѣ, като го видѣли, раскрѣкали се, пилетата се разбѣгали; простийтъ пѣтелъ като зачулъ крѣска зарѣзалъ бойното поле, спуенжлъ се къмъ стадогъ да види що става, и сполучилъ да пропжди доганѣтъ. Рогатийтъ като се обрнжлъ насамъ нататкъ и не видѣлъ боряца трѣнжлъ съ крилата си да искукуруга въ знакъ на побѣда, нъ на часа довтасалъ господарѣтъ, който наблюдавалъ цѣлата комедия, хванжлъ го и му рѣкълъ: понеже азъ те удостоихъ да носишъ рогъ, а ти не си достоенъ, отекубувамъ ти и този останжлийтъ и утрѣ ще кукуругашъ въ тенджерата; а на простийтъ казалъ: отсега ти ще бждешъ глава и водачъ на цѣлото ми стадо кокошки и утрѣ ще поерѣбѣра и позлата юнапкитѣ ти мамузи.

Кои между насъ приличатъ на рогатийтъ пѣтелъ, а кои на простийтъ? Помислѣте и ще откриете тайната!

Мъдри съвѣти.

(За службашитѣ).

1). Който желае да се обогати, трѣбва все изъ кафешантанитѣ да се върти.

2). Който желае да се задоми, трѣбва да си избере отъ тѣзи моми, които еж се обрнжли вече на настадни съ надѣжда че не просвѣщенното имъ, нъ златото имъ ще ги кърми.

3). Който желае да има отъ всекиго честъ, трѣбва да плуе изъ рѣждивитѣ кафенета отъ заранъ до нощесъ.

4). Който желае да е почитанъ като истинский патриотъ, трѣбва да знае какъ се туря чуждийтъ потъ въ своитѣ си джобъ,

5). Който желае да има честна жена, трѣбва да отива въ кѣщата си по черна тъмнина и да води съ него си пасмина като есенна слана.

6). Който желае въ соуружество да е честитъ, трѣбва да ходи все напнтъ.

7). Който желае съ приятелитѣ си все добрѣ да стон, трѣбва постоянно да ги храни и пои, догдѣто го сиѣнжтъ въ букаи та да хване звѣздитѣ да брон.

8). Който желае да иде честно на нѣкой балъ, трѣбва до шията да е оцананъ съ калъ, което да му мѣза като на свенаря кавалъ.

9). Който желае да бжде поерѣнжтъ съ комплименти на нѣкой честенъ сборъ, трѣбва още отъ вѣнкашний дворъ да покаже че главата му прилича на топоръ.

10). Който желае да спести нѣщичко за старина, трѣбва да омитка на всека страна гдѣ има добри плосници и вина.

11). Който желае да е народолюбивъ, трѣбва да бжде малко хоратливъ, а повечето крадливъ.

12). Който желае да бжде или да стане отъ голѣмата клѣчка, трѣбва да знае прѣдъ всекого да играе на мечка.

13). Който желае най-сѣтнѣ да бжде знаменитъ-бабантъ, прочутъ-надутъ, високъ-дѣлбокъ, трѣбва да знае всекому да клати шапка ако иска да спечели тази хапка, или тази мазна капка!

Мъдри Съвѣти

(За женскитѣ)

1). Която иска другитѣ да привлича, трѣбва честно да ги обича.

2). Която иска въ венчко да е возможна, трѣбва да бжде вижги набожна.

3). Която иска да е съ всекиго въ сношение, трѣбва да има мъдро отношение.

4). Която иска да стане добра домакинка, трѣбва венчкото да си върши саминка.

5). Която иска всякой часъ да и ѣотдава, трѣбва да знае що е честъ и слава.

6). Която иска всекой съ прѣтъ да я сочи, трѣбва да има добродѣтелта прѣдъ очи.

7). Която иска съ домашнитѣ си да бжде любовна, трѣбва да е всекога пестовна.

8). Която иска да живѣе въ мирѣ и тишина, трѣбва да блѣска въ нея дборина.

9). Която иска да е угодна всекому въ венчко, трѣбва да има сърдце едничко.

10). Която търси тоалети и моди, тя по вѣтъра съ гаргинѣ ходи.

11). Която мазнишката мажи и гледи, тя знай и на дяволѣтъ очитѣ да извади.

12). Която обича все да литка и да митка, тя най-сѣтнѣ се връща като увѣхнжла китка.

См. Слушайте ме читачки за да не кжжжиджките послѣ като ковачки!

Кучето и Котката.

Басня изъ Смѣшлювата чутура.

Като се измннжж лѣтнитѣ горѣщени, кучето се свѣстило, че пакъ заборавило да си струпа нѣкоя колибка за да може да се прѣдпази отъ зимнитѣ върли студоуе.

Като стоѣло така умислено, приближила се до него г-жа котката и го попитала: хей г-не Караманчо, защо му отмишляваш толкова? Храна ли нѣмашъ, или що нѣмашъ? Тогава г-нъ Караманчу ѝ отговорилъ: хей! Г-жо Котанко, моитѣ мисли сѣ много голѣми! Лѣгто се извинѣ и азъ ужъ все си крояхъ да си струпамъ нѣкоя колибка, нѣ пакъ останѣхъ на панаконѣ! Какъ ще се прѣкара пакъ зимата, незная!... Мю-мю-мюаууу замаякала котката: не бой се г-не Караманчо, ела се сдружи съ мене и ще видишь, какъ ще прѣкарашъ най-охално зимата! А, бива ли я? Изрѣжжалъ Караманчо: когато ние сме единъ на другъ врагове? То щомъ ме видишь настрѣхнешъ като котка навришь оцашката си, издигнешъ като сводъ (кубе) снагата си, истеглишь остритѣ си ногѣ и глѣдашь да ми извадишь все очитѣ. — Ба, не бой се! Замъркала котката, азъ ти се обѣщавамъ, че нѣма да се случи подобно нѣщо. Азъ ще ти бѣдѣ върна другарка и ще те пазя отъ моитѣ роднини, приятели и приятелки; нѣ съ това условие, че и ти ще ме вардишь и бранишь отъ твоитѣ. — Че това иска ли условие? Изджавкалъ Караманчо; азъ ти се обѣщавамъ и закѣлвамъ въ кожата си, че ще ти бѣда върнѣ другаръ даже и до смъртъ.

Щомъ станжли условията, г-жа Котанка повела г-нъ Караманчу въ готварнята гдѣто си хапнѣли и лѣгнѣли да спятъ заедно. Посрѣдъ ноцъ нѣщо затропало по полицитѣ, г-жа Котанка като свкала, че е мишка скокишла и дебешкомъ отишла да види; нѣ щомъ видѣла, че то не било мишка, ами батюва будчица (невѣстулка, попадѣйка) тя рѣкла на умѣтъ си: ето защо се сдружихъ съ Караманчу! Ще го събуда сега, ще му кажъ, че неприятелъ нѣ е нападнѣлъ, той ще скочи, ще я сграбчи, ще я удави, а азъ ще се отърва отъ този врагъ, който ни отнима храната; а послѣ ще си видя смѣтката и съ Караманчу. Рѣчено и свършено. Тя събужда Караманчу, разказва му за неприятеля, той начаса се хвърля, улавя го, удавя го и го прѣдава на г-жа Котанка. Тя отъ радост чудеше се вече съ какви ласкателни и лицемѣрни думи да му благодарнѣ.

На утрѣто, като искала да скжеа връзкитѣ на другарството, рѣкла на г-на Караманчу: господарѣтъ ми, роднинитѣ ми и приятелитѣ ми не ме оставятъ да другарувамъ съ тебе, за това събогомъ и прощавай. Докаченъ отъ тѣзи думи Караманчу наспотирилъ я, нѣ тя като се обърнула на смалко щѣла да му издере очитѣ.

Такаво бива неприятеловото приятелство; догдѣто си истече платното!... Налучѣте за кого говори тази басня, и дали има и между насъ такива неприятели — приятели!...

Двама Софийски Дипломати.

— Какъ мислишь да се свърши нашата криза?

— Какъ ли? Ще въскрѣсимъ конституцията, и всичко ще си дойде на мѣстото.

— Ами ако не сполучимъ?

— Азъ вървамъ, че ще сполучимъ, стига да се издаде «Свѣтлина».

— Пари не прави, байно! Стро-

гостѣта на печата не помага!... Срѣдствата пакъ хичъ!...

— Ще принудимъ главитѣ!...

— Ами ако ни оскубятъ брадитѣ?

— Това е лошо! Че сме подѣ чужти и въ чужди рѣцѣ! Както щѣтъ, тѣй ни разиграватъ.

— Ами днешното министерство какъ ти се види?

— Скоро ще излѣзатъ на бѣлѣ свѣтъ и неговитѣ гниди.

— Гдѣто ще каже, ще иде и то да лови миди.

— Тежко ни!...

— Горко ни!...

См. Блазѣ ви съ такива кратуни! Асѣлъ дипломатически и политически!...

Двама селени по изборитѣ.

— А бе, кого мислишь да изберемъ за депутатъ?

— Че азъ зная ли, дѣдо Петко, който рѣчешъ ти.

— Абе хайде да си изберемъ пакъ ланскитѣ и по-ланскитѣ, та па каквото стане да стане.

— Че зная ли?... Вчера бѣше дошелъ единъ съ голѣмъ калпакъ та казваше да изберемъ нѣкого си Боборовъ ли го каза? Даворовъ ли? Такъво едно име бѣше. И ми казваше, че той билъ много харенъ човѣчецъ, и щѣлъ да се помъчи да ни намалятъ кадастрата много-много туку рѣчи нищо да не плащаме. Па щѣлъ и да харижи нѣщо на църквата ни и на училището.

— Ха-ха-хаааа! Правишь ме да се смѣя бе Иване, че завчера бѣше дошелъ другъ при мене отъ тукашнитѣ голѣмци и ми казваше да изберемъ нѣкого си Къойкашиклиевъ ли бѣше? Къоймашиевъ ли? Такова едно нѣщо бѣше, ама азъ не дадохъ ухо, защото ланскитѣ ме заплашва, че ако би да не изберемъ пакъ него работата ни щѣла да бѣте спукана. Кадастрата ни щѣла да се качи одвѣ и отри, за това азъ мисля, че най-добрѣ ще направимъ, да изберемъ него. ...

Б. на См. Това се казва свободно избиране! Иди сега та му свири съ върбова пищялка!

Дитирамбъ.

А бре дѣдо, а бре дѣрто!
Що се карашъ, що ме хукашь,
Що ме мразнѣшь като хърто;
А понѣвга ме и чукашь

Челядъ ли ти не нарѣждахъ
Повечъ отъ едно прасило?
Точно ли ти не пригѣждахъ
На бръснено на стържило?

Не ме глѣдай, че съмъ дѣрта.

Че не можъ да те галя:
Буренцето щомъ отжрѣтя
И с' винцѣ се понапаля:

Да ма видишь ти тогава
Тази ли е твойта баба,
Отъ *кочъ* какъ е по-корова,
А по-скоклеста отъ жаба!

Какъ се кълчи какъ играе
Сухото какъ подмладава,
Какъ на шуленце бае
Какъ на дѣда се прозява!

Стрѣлата на любовѣта.

Когато Западъ трѣгнѣ да върви
Съсѣ колапа мѣлчалви,
И да покрива смъртнитѣ глави
Съсѣ тъмнитѣ блѣдосиви;

А още повече да гани на сънъ
Съсѣ златострунната китара
Да се прѣбиратъ всичкитѣ отвѣтъ,
Че силомъ ще ги накара:

Тозъ часъ една възбѣда свѣтлина
Исправи ми се прѣдъ вратата,
И катъ помислихъ в' тази дрезгавина,
Че чука любовѣта крилата:

— Хей! Хей! кой е? извикахъ строго азъ,
Кой съница ми смущава?
— За Бога отвори ми, чу се гласъ,
Не бой се, глѣдъ ми страхъ не дава!

Азъ съмъ една измокрена мома,
И скитамъ се по тазъ тъмнина...
Ахъ! прибири ме тукъ си удома,
Догдѣ да се яви зорица.

Смелихъ се и дограбихъ в' часъ свѣщѣта
Разбихъ ключелкитѣ с' позѣтъ,
И ей яви ми се тя в' голота
С' крила, с' лжѣ и стрѣли в' рѣцѣ.

Земѣхъ рѣцѣтъ ѝ, що бѣхъ ледъ,
Заведохъ я да ги постопли,
И не слѣдъ много нѣжнитѣ ѝ глѣдъ
Хвана сърдцето ми да чопли!

Посбрахъ съсѣ растреперана рѣжа,
Расплетената ѝ косица,
Що би ѝ распилѣлъ дѣждѣтъ така
Катъ перѣго на гълѣбница.

И слѣдъ като дойде на себе си:
Ще попитахъ лѣка си, рѣче,
Дали дѣждѣтъ ми го неразгласн...
С' туй секашь чема с' ножъ просѣче!

Щомъ рѣче туй, петегли и гуди
Една стрѣла и я отпѣхъ
Удари ме верѣдъ клѣтитѣ грѣди
Сърдцето ми съвѣсѣмъ раскѣхъ.

Слѣдъ туй подекочи и се залюлъ
Отъ радостъ за тазн си побѣда
И никакъ катъ че ме не заболѣ,
Та с' тѣзи думи ме изглѣда:

О, радвамъ се, че лжѣтъ ми е здравѣ
И гдѣто искамъ мѣри право,
Нѣ ти приятелю не си такѣвъ,
Че туй сърдце ти не е здраво!

Щенний Поетъ.

(Самъ си пѣе маршътъ.)

Какъ ми се върти главата.
А съ нея и стѣната!
Струвами се, че съ мене
И земята ѝ въ въртѣне —
Въ вър-тѣ-нѣе! . . .

*

Нѣ ако би тя да хване
Да потънва — зло да стане,
На часа ще я напуснѣ,
И в' Марици да се впуснѣ —
Да се впу-снѣ! . . .

*

Плувай, плувай, с' тази лодка,
Тя е като наша Тотка
Прѣмѣнена и приятна
И отъ винце благодатна —
Бла-го дат-на! . . .

*

В' тази лодка нарѣсено
С' ройно винце натъкмено,
Що се не бои в' Марица
Нѣ лѣти катъ кукувица —
Ку-ку-ви-ца;

*

В' нея искамъ да се мѣтнѣ
Още малко да му свѣтнѣ,
А ч' га в' кръчмата се вмѣкна,
Буретата ще отгѣкнѣ —
Ще-от-гѣк-нѣ;

*

Ройно винце да се лѣе
Сладко да се пие — пѣе! . . .
Хайде, карай, тамъ да цукиж,
Па ако щѣ и да пукнѣ —
И да пук-нѣ! . . .

*

Колко ѝ харно да се ходи
По Марица с' тѣзъ пригоди,
Щомъ катъ зѣфирътъ завтаса
С' дългата си хладна раса —
Хла-дна-ра-са! . . .

*

Скоро музи-нимузи тука,
Че главата ми се пука:
Мозъкътъ ми ще исхвъркне,
И у другий ще се вмѣкне —
Ще се вмѣ-кне! . . .

*

Вий Алахови невѣсти,
Скоро тукъ при менъ злочести,
Тѣзъ ашмаци отвадѣте,
Малко ми се покълчѣте —
По-къл-чѣ-те! . . .

*

Ха-ха-ха-ха! люспи имамъ
И ша много ошъ да зимамъ
Отъ тазъ Румелийска крава,
Що ме тачи с' честъ и слава —
С' честъ и сла-ва! . . .

*

Виждь върти ми се главата! . . .
Ахъ! . . . Залитатъ ми краката! . . .
Зѣфирътъ се отстранява,
Околъ мене не повява —
Вя-а-а-а а а а! . . .

Епиграмма

(На единъ приятель подлецъ)

Тукъ лѣжи подлецъ и мизантропъ,
Що реве, квичи и глѣда
Богъ да го искара изъ тозъ гробъ,
Та грѣхъ си да исповѣда:

*

Той дордѣ живѣлъ на този свѣтъ,
Отъ другари билъ окуденъ,
Че отрова му билъ кривий глѣдъ,
А характерътъ му прѣчуденъ.

*

Той приятелство що ѝ незнайлъ,

Нѣмадъ никакво признанье,
Кѣмъ тогова, който се трудилъ
Да му вдѣхне в' мозъкътъ знанье.

*

Виждь, приятелството му било
С' чуждо да се наслаждава,
И подиръ като гадъ на челѣ,
Прѣдъ свѣтътъ да се явява.

*

Той забравилъ свойтъ тъменъ родъ
И онази нѣмотия,
Та сега хвърчѣ в' небесний сводъ
Като турекий чибукчия.

*

С' черна подлостъ кавалилъ писма
Катъ Бертодула лукавий,
И ги свивалъ въ видъ на вѣлма,
Бисеръ на свѣтъ да се прави!

*

Ой те, тебе, роде изроденъ,
Праздна глава и картуно,
Дивий гаде неошитоменъ,
Африканска ти маймуно!

*

Струпайте се молни, грѣмове
Възъ тозъ рабъ неблагодаренъ,
Бийте тежкитъ му грѣхове,
Съ който ѝ натоваренъ.

*

Нѣма Господъ да ти опрости
Тази подлостъ и безчестностъ.
Стой си в' гробътъ, стой не се мѣти,
Лѣжъ почивай в' неизвѣстностъ!

Сѣдилищентъ Правилникъ.

1). Всякой сѣдникъ е длѣженъ да дѣржи законникътъ въ рѣце и да рѣшава като се прозява.

2). Всякой сѣдникъ трѣбва да знае да играе на тавле, на скамбиль, на домино и пр. . . за да прѣкарва праздното си врѣме за да не дрѣме.

3). Всякой сѣдникъ трѣбва да е свѣршилъ курсътъ на званнето си въ кафенетата и механитѣ за да знае какви прѣстѣпления ставатъ и какъ се рѣшаватъ.

4). Всякой сѣдникъ трѣбва да знае какъ се намига и съ очи какъ се споразумева та да се не колебае въ чия полза да рѣшава.

5). Всякой сѣдникъ трѣбва да знае още отъ по-напрѣдъ като какъ гони адвокатина рѣдката за ножътъ да изядѣтъ патката.

6). Всякой сѣдникъ е длѣженъ да носи очила за да има повече колела, а по малко безплатни дѣла.

Налага се на Смѣшливий секретаръ да тури въ дѣйствиѣ настоящий правилникъ.

На първообраз. под. Смѣшливо
Припоиди. Секретарътъ.

Дописки на „Смѣшлия“

Хисаръ отъ новий Кюпчезъ.

Дѣдо Смѣшливо!

Язжъ та язжъ дѣто се хвалишъ че имашъ телеграфически царвули и обикаляшъ ужъ на всекъдѣ, а пакъ тѣдѣва те нѣма никакъвъ да се окадишъ и да се поокжнѣшъ на новийтъ кюпчезъ. Направата му е прѣвъсходна, а разнесената сума безсходна. Тя е по здрава отъ хисарекитѣ калета, обаче трѣбва да имашъ не заешко, нѣ лѣвско сърдце за да ся удързостѣшъ да влѣзешъ. Стѣнитѣ хаменъ-хаменъ питатъ за нови, основитѣ полегка-легка ся издигатъ кѣмъ земята; и много е вѣроятнѣ да не би нѣ-

кой день посѣтителитѣ да потърсятъ кюпчезъ и даго ненамѣрятъ. Ама ще кажешъ зашто? Не е чудно да потъне въ земята и да каже, че е станало землетръсение. . . и ето ти извинението!

Види се, дѣдо Смѣшливо да си зелъ ти отгѣдѣ миризмата та за това се вардишъ и не хабишъ скжнитѣ царвули; па освѣнъ това прѣдпазвашъ се да не излагашъ животътъ си на опасностъ! (Б. на См. Що дири лисица на пазаръ? Колко е годишенъ дѣдо ти Смѣшливо! анджакъ и твоята прилича на тази: *se non è vero e ben trovato!* санкимъ: *caxi deulise, chokъ яланджра!*)

Единъ Голъ.

Пова-Загора. 111 Априлий.

Дѣдо Смѣшливо!

Когато градскиятъ ни свѣтъ зима 40 А приходъ на година отъ хана нахождаще ся до самитѣ ни градски бани (лѣджи) називаеми Кортенски; а сега единъ отъ градскитѣ свѣтници на име К. Камбуровъ, прави до самитѣ лѣжи хотелъ, питамъ: до година градскиятъ ни свѣтъ колко лири трябва да плати на едногѣ печала да пази градскитѣ здания.

Ако рѣшишъ тази задача дѣдо Смѣшливо, ще ти куна единъ калпакъ рунтавъ за Въскресение, да го шумнешъ прѣдъ Дирекцията на Общитѣ сгради, да обърни вниманието по скоро што най-послѣ виждъ че и самитѣ води отъ лѣжитѣ би употребилъ за воденица, за сега толкова.

До лѣжитѣ дирминжия: Щлоку.

Шловдивъ. — Абе чичо Смѣшливо! Защо желѣзницата на Синьоръ Баронъ М. Хирша не дава и въ твоето газе обявление както прави съ Шловдивскитѣ и Цариградскитѣ вѣстници? (Б. Р. Зашто дѣдо ви Смѣшливо май не обича да пѣтува по чифутска желѣзница; понеже обаче и прочее се бои да си излага живота въ опасностъ. Чифутска работа нали е, тя е все калпава. Да ми са живи издрави рунтавитѣ царвулки.)

Цариградъ. — Фенеръ. Негово Блаженство Българскый Екзархъ даде да разбере на Гръцкия Патрикъ съ двѣ думи: като каза на Великия Везиръ че Гръцкия Патрикъ е Гръкъ, а Българскый Екзархъ е Българинъ и тѣй трѣба да живѣе частно секи за себе си и свѣршена работа. Българското си е Българско, Арнаутското си е Арнаутско, Влашкото си е Влашко, Карманлийското си е Карманлийско и Гръцкото си е Гръцко; има ли кой да се противи на това? Не! на всякому своето е доста. А ма шашкиж патрика хай! Той още си мисли че живѣе въ 15-ий вѣкъ! *Нереде о шашкижжъ?! Яма учтуууу!* Агнось мегасъ трѣба да глѣда да не изгуби и Карманлийтъ въ Мала-Азия и даго не блазни вече за Македония! То отиде! Гадинката исхвъркѣ вече отъ рѣката ти и тя не се стига освенъ когато осжществите МЕГАЛИСЪ ИДЕАСЪ Охъ!-Охъ!-Охъ! ама килипиръ ще ударите! Богъ да ви е на помощ, но нѣма вече ония шашкиж Българи както едно време ходиха въ Гръция да се биятъ за Вѣра! А какъ ся отплатѣхъ нашитѣ брата по вѣра въ послѣдния война? Нека питатъ свѣстѣта си венчки Гръчки владици и тѣхни архонди *миндиръ-чорюдилеръ!*)

Критика.

Въ последний брой на евангелския вѣстникъ «Зорница» има помѣстена една дописка изъ Бургазъ, въ която най беззастенчиво са напада тамкашния Прокуроръ Г. Инокентий Мрачекъ. Фактитъ които нещастный дописникъ привожда сж изопачени, както е изопачилъ душата си и самъ дописника, свършившии наукитъ си въ Робертъ Колежъ. Първата половина за да замаже очитъ на нѣкой, кагато на тѣхъ сжцитъ конае яма въ втората половина. А най-чудното е какъ единъ Християнски вѣстникъ е благоизволилъ да приѣме въ стжлповетъ си дяволски клѣвѣти? Белѣжката обаче на редакцията излазя си изъ грѣха. Точка.

ПОЛИТИКА.

Тозъ пѣтъ политическото кѣлбо е много навито и почти все съ кръвь напитокъ. Австрия, Германия и Италия щѣ имъ се отъ кучета и котки да стане все хрѣтки и да гонятъ единъ заякъ. Ами Триестъ? Този тлѣстъ заякъ какъ ще го остави Италия пакъ на Австрия? Ето въпросъ, който прилича на черенъ косъ!

Баба Турция, тя размѣта сжрмалинтъ шалвари, глѣда отъ тѣхъ да направи панталони, нѣ като смѣта, че ще се придржѣтъ отъ многото поклони, тя въздиша, охка, охка, джавка, и си подвизва опашката. Очитъ ѝ стоятъ обрънати къмъ Албания и Черна-Гора за да не би да я сполѣти нѣщо та да ѝ стане пакъ горѣщо. Великолѣпното приуготовление за посрѣщанието на Българ. Князь, показва че умѣтъ ѝ хванѣлъ да ѝ подохожда въ главата, нѣ стига да ѝ не искочи изъ краката, защото тогава ще оцана еменитъ си.

Колкото за утиванието на дѣда ви Смѣшля въ Русия за коронасванието на царѣтъ, той се отказва, защото го е страхъ отъ прокламацията на нихилиститъ. Той не се бои толкова за животѣтъ си, колкото за царулитъ си, защото ако си ги изгуби кой ще му купи нови? Та на кой знае, може да стане и друго динамитно нѣщо, защото както казватъ тѣзи дяволи-нихилисти тѣ биле асжлѣ въплѣтни дяволи, и тогава кой да чува баба ви Смѣшливица да ми го опѣва всѣкой денъ безъ патрахилъ на гробищата? Богъ да чува отъ такъво нѣщо, на дяволѣтъ куршумъ въ ушитъ! Полицията исхващала много такива дяволчѣта, и щѣла да хваща още, нѣ ако ги не излови всичкитъ? . . . Тюууу бре! че те биле много голѣмо прасило: откога сж ги захващали, все хващатъ, все затварятъ и пакъ нѣматъ край! Богъ да чува и Св. Архангелъ да покрива!

Баба Виктория и тя си го наврѣвила добрѣ съ Фениянитъ! И

тя кръшава, нѣ и тѣ кръшаватъ!

Та па какво ли искатъ тѣзи *нихилисти, капунисти, социалисти, анархисти, фармисонисти* и пр. и пр. . . ? — Кой ги дяволъ знае, нѣ все се криятъ ужъ задъ гърба на свободата и се грижатъ за доброто на човѣципата, а пакъ дѣлата имъ, кой знае, не мѣзатъ на хубаво! — Свѣтъ като цвѣтъ!

ШЕРЕНИ.

☞ *Любовно писмо.* — Ахъ, г-це! Докога тазъ ти любовь ще ми гори душата? . . . Вървай, че за мене не остана друго освѣнъ студенъ гробъ! . . .

Отговоръ: Ахъ, г-не! Докогато ти оврѣ главата! . . . Вървай, че за мене ти си нищо съ празденъ джобъ! . . .

☞ *Въ едно казино.* — Момче! Какви сж тѣзи оцапани книги? Възможно ли е да се играе съ такива пачавури? . . ! Не познавашъ ли ме кой съмъ? — Аааа. Извинѣте, г-не, познавамъ ви. Нали сте вие, дѣто се измѣкнѣхте вчера безъ да заплатите кафето си? — Азъ?! . . . Азъ?! . . . Ти бълнувашъ! . . . — Не бълнувамъ, г-не, защото азъ го заплатихъ на господарѣтъ си. — *Сволочь!* Нѣма да стжжѣ още веднажъ тука! . . . Ти ме не познавашъ. . . . Азъ съмъ кандидатъ за депутатъ.

☞ *Дилемма.* — Една жрица едно врѣме убѣждавала сина си да не проповѣдва на народа; защото ако казалъ правото, народѣтъ щѣлъ дѣ го намрази, ако ли казалъ кривото, боговетъ щѣли да го намразятъ. А синѣтъ ѝ отговорилъ: напротивъ азъ трѣбва да проповѣдвамъ на народа; защото ако кажж правото, боговетъ ще ме обикнѣтъ, ако ли кажж кривото народѣтъ ще ме обикне.

См. Чувате ли? Съ такива дилемми се вършатъ и нашитъ български бъркотии!

☞ *Пищенице на ухо.* — Единъ г-нъ като се разговарялъ съ една г-ца, сжглѣдалъ я, че тя захванѣла да кръсти ухото си. Очуденъ отъ това събитие, попиталъ я: що значи това? — Ахъ, не питай ме, отговорила тя, нѣкой ме глѣчи, и не е на добрѣ, защото ухото ми пащи злѣ. — Ами ще ти помогне ли нѣщо като го кръстишь? — То се знае! Кръстѣтъ разваля лопитѣ имъ думи, ама ако се каже и това: *куршумъ на дявола въ ушитъ, а въ моитъ палукъ.*

☞ *Бабувачки (акушерки).* — Отъ нѣколко мѣста ни питатъ: можжѣ ли *не-дипломалинтъ* бабувачки да бабуватъ, когато *дипломалии* нѣмжѣт и не щжѣтъ да имжѣт може никога, и когато дипломалинтъ *теоритически* бабуватъ, а не дипломалинтъ *практически* и по-сполучливо? Отговоръ: отнесѣте се до надлѣжното мѣсто, и не ни втѣкайте въ такива заплитии.

☞ *Пуфъ-семеръ.* Единъ хамалинтъ като вървѣше слѣдъ една г-жа, видѣ да падне нѣщо като семеръ отъ нея; отъ радостъ той се притече да го земе, нѣ г-жата се обрънѣ и му извика: *остава ми пуфѣто.* — Ахъ, г-жо, моляти са продай ми това хубаво семерче, защото вчера си изгубихъ мойот, и това много прилича на него! — Семерче ли? . . . посердито, г-жата, това е *пуфъ*, и колко пухъ съмъ яла догдѣто да ми го купятъ!

☞ *Ахъ портфейлтѣ ми!* викаше една г-жана пжтѣтъ, отиде, изгубихъ го! Ахъ! отиде, изгуби се съ него и името на любовника ми! Тамъ го бѣхъ записала, и сега никѣтъ не помнж какъ бѣше! На това тухкание и окайване застига едно конте и отъ любопитство попитва г-жата; — що дирите така наскърбено? — Ахъ! г-не мой, изгубихъ името на любовника си! — Името на любовника си? Това ми се вижда чудно, избѣра контетѣ. — Ахъ! не, г-не мой, то бѣше записано въ портфейлтѣ ми! — Тогава дайте едно извѣстие въ «*Нар. Гласъ*» и свършено!

☞ *Проблема.* Ако единѣтъ е дръндаръ, а другарѣтъ му говедаръ или краваръ, кой отъ тѣхъ бива най-добрѣ вѣстникарь-Съединаръ?

☞ *Теорема.* Когато за единъ депутатъ се изискватъ най-много гласове, то колко дългоухати трѣбва да се докарать въ коллегията за да допѣлватъ чиселѣто на недонмокътъ?

☞ *Химический опитъ.* Ако разложимъ мозжѣтъ на единъ *публицистъ-специалистъ-юристъ-бездипломатистъ-адвокатистъ* и видимъ, че той състои отъ газевѣ испарения и не тежи повече отъ единъ *мжигжрѣ*, а пжкъ хиляди пжти е билъ позлащанъ, какво заключение трѣбва да се даде?

☞ *Извѣстие.* Азъ отдолонацапании имамъ честь да помоля финансовото си началство да ми достави една таблица за приврѣщанието гроша въ десетична дробъ защото по случай мишкитъ я изѣли, и сега като нѣмамъ, смѣтитъ ми стоятъ отъ единъ мѣсець на-самъ непоправени.

Съ почитъ и уважение

Щукалковичъ.

☞ Единъ младоженикъ мжмреше жена си, че не го почита и слуша. Тя му отговори: бе хей шашкнѣ! отъ тебе ли ще са страхувамъ и като тебе дундю ли ще почитамъ и слушамъ? Азъ като бѣхъ мома, отъ татя и мама неса страхувахъ и срамувахъ, та отъ тебе ли?

☞ Двама богословци се пошпираха за нѣщо си. Селенинтъ единъ са бѣше захласналъ въ разговоритъ имъ. Сжглѣжда го другъ и му дума: какво си са заблѣялъ тжй и слушашь, като нирабирашь нищо отъ думитъ имъ? «Ба! Отговори селенинтъ, ти мислишь, че селенинтъ нѣма умъ челешки. Какво хуртуватъ неразбирамъ, но угаждамъ, че този що блѣска съ крака си и си е распѣнилъ устата, ще има да дава на Михалѣ, защото немисли що хуртува, а другий който полѣгка анатардисва добрѣ мисли тово што има да каже.

Изъ Смѣшливата чапта.

Г-не А. П. Тодоровъ въ г. Конаре — Абонамента на Смѣшлию приемаме и въ тимбри сторетѣ добрипата да ги испратите.

Г-не Настоятелю въ Ихтиманъ. — Приехме испратенитъ Ви по пощата гр. 465 $\frac{1}{2}$.

Г-не Настоятелю въ Хасково. — Приехме испратенитъ Ви 575 гр.

Г-не Настоятелю въ Пловдивъ. — Приехме испратенитъ Ви 2 Л.

Г-не Настоятелю въ Ахило. — Приехме испратенитѣ Ви гр. 320 молимъ испратетѣ за остатѣта.

Г-не Настоятелю въ г. Шуменъ. — Приехме испратенитъ Ви гр. 160 молимъ распоредете са и за остатѣта.

Г-не Настоятелю въ Бургъзъ. — И вашите 6 Л. приехме молимъ испратете и остатока.

Г-не Настоятелю въ Свищовъ. — И вашитъ 275 гр. приехме.

Г-не Настоятелю въ г. Варна. — Приехме испратенитъ Ви 3 Л. испратете и остатока.

Г-не Настоятелю въ г. С.-Загора. — Приехме и отъ Васъ 5 Л. молимъ и за остатока.

Г-не Настоятелю въ г. Хасково. — Приехме испратенитъ Ви чрезъ пощата 3 Л.

Г-не Настоятелю въ г. Карнобатъ. — Приехме испратенитъ Ви по пощата на два пъти гр. 708 молимъ и Вази за остатока.

Г-не Ганчо Х. Ковачовъ въ О-Пазаръ. — Молимъ явете ни имено на кого и какъ сте си внесли абонамента понеже въ Сливенъ не намърихме такъва човѣкъ на име Н. Тодоровъ.

Г-не Настоятелю въ Добричъ. — Стана два пѣтя ни пишете че сте си внесли абонамента чрезъ Бр. Киселови въ Котелъ, но ние не сме получили още нищо за Ваша смѣтка.

Г-не нашъ читателю въ Станимака. — Дописчицата ви е безсрамна.

Г-не Осамовъ въ Ловичъ. — Пожелете си поща парасж, ако не времето си да пишете ничтожни дописки.

Г-не попе въ с. Дервентъ. — Глѣдай си патрихия. Не е ваша работа да управяте свѣтскитъ работи.

Г-не А. П. Мутафовъ въ Бела. — Вие сте си абонамента въ книжарницата на Н. Тодоровъ въ Търново.

Г-не Мих. Добревъ въ Варна. — Въстника за читалницето въ с. Бѣлевско испращаме, внесете си абонамента въ града ви на Г-на Сава Радуловъ.

Г-не Х. р. Христовъ въ Казанлъкъ. — Приехме абонамента ви въ тимбри благодаримъ ви.

Г-не Настоятелю въ Чирпанъ. — Испратенитъ ви чрезъ Поповъ въ Стара-Загора 10 рубл. приехме, молимъ и за остатока.

Г-не Настоятелю въ Видинъ. — Исканитъ ви 16 броя отъ вѣстника испратихме на всички абонати отъ 27 брой Бѣл. Знаме несъществува.

Отворено Писмо

До уникавлий «Кукуругу»

Побратиме,

Съжелявамъ те гдѣто тѣ уникавихъ кафеджинтѣ газинаджии испадналитѣ търговци обезумѣлитѣ отъ старостъ и отъ гордостъ поети кметове, нови адвокати юристи искарани за 6 мѣсеца изъ аптекиятъ на Франция. Съжелявамъ хубавитѣ ти гребенъ, който увиснж като *мисир-сополъ* на долу, хубавитѣ ти и якитѣти махмузи, които станжж жертва на *пачаджии*, хубавитѣ ти и виритѣти пера, които станжж плѣчка на Венеринтѣ поклонници, и най-сѣтнѣ цѣль тебе, гдѣто станж яхния на единъ цариградскій *шкѣмбеджия*, *пладжия мунафакция* *народобъркаджия* и *народолокмаджия*. Съжелявамъ те побратиме отъ сърце и душа, и ще се помѣча да ти дамъ нѣколко хапа за да те не хване шапа!

Твой доброжелателъ Смѣшлю.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Лошитѣ язици искатъ да кажтъ, че разбѣняванието на нѣкой околийски началници не е безъ цѣль: р- Печатница на вѣстникъ, „БългарскоЗнаме“

ботата се касае за повече и повече гласове. (Б. на См. Нека надокаратъ повече дълбоушисти за да имжтъ повече гласиети!)

Тамже. — Този великденъ не ни би ва, защото все ще сме подъ кахъръ, кой ще излѣзе борякъ да спечели депутатски знакъ. (Б. на См. Който се надѣва, той ще се прозѣва, а който се лѣже нека по-напрѣдъ гадитѣ си остржже!)

София. — Финанциялно отиваме много добръ, като се испраздни касата, ние взаемъ да взимаме и въ заемъ, и да си глѣдаме расходкитѣ. (Б. на См. Така се придобавя народната слава!)

Тамже. — Хаджиеновци, Грековци и пр. . . И С-не хваняхъ да се чистятъ изъ столицата. Тѣ заминахъ да се пораскладятъ малко съ Европейскій вѣтрецъ, защото тука ги стѣтали много горѣщницитѣ прѣди още да дойджтъ. (Б. на См. Европейци хора Европа дерятъ, а бащинскитѣ имъ царвули още на тавантъ имъ се нампратъ!)

Тамже. — Г-нѣ Славейковата брошура хванж и по насъ да се шура тя прави въ всички голѣма теватура. (Б. на См. Ще прѣмине и тази бура!)

Станимака. — Бирникътъ го е стѣгнжло дирникътъ! Тѣзи дни щѣли да му дойджтъ нѣколко *контета* отъ финанциялното управление за да си поправи книгата. (Б. на См. Тогава ще си оцана и главата и ржката и краката!)

Сливенъ. — Нѣма вече надѣжда за «Свѣтникъ», за това тържественно ще погребжтъ новата му глава, както погребохъ и ветхата му, която бѣше изработена по готическия вкусъ. Главний Свѣтъ рѣши вече да го замѣсти съ нѣкой мѣстенъ вѣстникъ. (Б. на См. *Пекъ алааа!* До гдѣто «Свѣтникъ» ни свѣтваше, сега пакъ ние го свѣтваме да прѣлѣда оцѣнката на Рум. вѣстници въ 34 и 35-ий брой на листътъ ни и да си избере който му по-допада!)

Хасково. — Г-нѣ Лондонъ ще докара и лондонъ, защото ихтицата ни биле лоши а той не можѣлъ да ходи пѣшъ. (Б. на См. Ако ще и *манда-арабасж* да си докара, стига да испълнява добръ длѣжността си т. е. да ви испраща по-скоро на оизи свѣтъ!)

Копривица. — Скоро-скоро ще си избере мѣ депутатъ. Съгласието ни е общо; първата буква на името е *М.* а окончателното му *ровъ*. (Б. на См. Блазѣ ви и благатки като въ рѣка патки!)

Сливенъ — Пловдивъ. — («Народнийшему Гласу») Зежѣте си назадъ лѣжитѣ за г. Ст. Кесяковъ, защото неговъ ржкописъ не е влизалъ въ нашитѣ ржци нито съ подиясъ, нито безъ подиясъ. Ако ви сърби почешѣте се другадѣ; ако ли не, кихнѣте да ви поулѣкне.

Под. „Смѣшлю“.

София. — Новийтъ редакторъ-издателъ на Съединситѣ пообиколи тѣдѣва дано го поогрѣ нѣщичко, нѣ както дойде, така си отиде. Не, не; *крава* дойде, *вола* си отиде! (Б. на См. Не дадохъ ли му отъ кабинетътъ поне едно кабранче ярмица?)

Айтосъ. — Училищний инспекторъ, по незнание, прѣзъ коладнитѣ празници, като неможи да свика учителитѣ на съборъ, бѣше отложена за по Велик-день; но и сега като не умѣе отъ гдѣ да захване и какво да върши, то чудисж и самае: Събора ли да свика или уставка да даде. Понеже, ако свика събора, ще сж появетъ критики и смѣхорий; Обаче, ако си даде уставката, губи 5 копчета турски, слѣдователно, нуждай сж отъ съвети.

Айтосъ. — Скоро ще сж поднови писанното въ 41-ий брой на в. Свѣтникъ за класическитѣ ни учители. Всичкото прѣданне върши по метода: Отъ тукъ-до тукъ. Б. Р. Защо сж учители и учителки на едно мѣсто, та отъ сладки и медени разговри, малко те е грижа че надѣщичката златното врѣме сж изминава.

Отъ Сливенъ до Пловдивъ. — Г-не «Народний Гласъ»!! Не Ви ли иде отржжи да направите поне една бѣлжжка отъ 5 реда за да потвърдите писаното отъ Г-на Черноокова? Но *галибаа* свѣстьта ви не допрощава да отивате противъ нея! Добръ ли ти бѣше като ти казаха че отъ името на народътъ спечели Печатница и палатъ въ Русия? — Тия моди се вече минаха когато имаше православие, фанариотство и унияетство! Злобата ви ще се появи скоро за вашето родолюбство! Знаемъ се и на прѣтѣе се четемъ кои се патриотитѣ за въ джобътъ! Нали е така? . . .

Едно врѣме Дѣдо Славейковъ като работеше работата на протестантитѣ а въ сжщото време като бѣше и редакторъ на *Гайдата*, той протестантинъ ли бѣше? Смѣшлю мислеше че подъ голѣмия калпакъ на Киръ Манчева ще има нѣщо но фактично се доказа че то било извѣстряло. — Отъ голѣма фалшивостъ и злобна завистъ сж вашитѣ доноси противъ Смѣшля; всякой благоауменъ човѣкъ разбира на адската ви цѣль! — Не грижете се: *Хасимъ-Хасиме куранъ окумасъ*, казва тур. пословица.

Отъ Сливенъ до Одринъ. — Г-не Чернооковъ, много чернички ли ви се очичкитѣ? струва ви се че и лицето ви ще стане по черно. Дѣда ви Смѣшля го познаватъ хората отъ 30 години! Питамъ ви: Г-нѣ Михайловски като бѣше на турска служба въ Цариградъ и въ сжщото време като бѣше и редакторъ на в. *Право* той турчинъ ли бѣше? Намѣрете в. *Право*, и прочетете го съ внимание по църковния въпросъ. Цѣли членове се препечатвахъ отъ *Право* въ рускитѣ вѣстници. Дядо ви Смѣшлю съжелява за дѣто има да се расирава съ дѣтца които види е не отбиратъ отъ нищо, и които още на аба джавкатъ! . . . За съжелявание сте *маладци!* Ушъ на старитѣ хора надеждата е у младитѣ, но вижда са че безъ тѣхъ оцѣмногто ще ланате мухитѣ!

Хебибчево. — (Харманлийско) —

За твое добро, дѣдо Смѣшлю ти казвамъ, че когато уручасаш или тя намѣри друга нѣкоя рѣдка, не ти трѣбва да харчишъ паритѣ си по лѣкари, само ела (въ нашето село при дѣдо ни поца А. дай 2-3 фр. да ти запише една муска, която като поноснишъ нѣколко дни вързана съ червенъ конецъ на шпата си, венчко ще ти прѣмине. (Б. на См. Ами кога урочаеа Дѣдо ви попъ, нему кой пише муска? *галибаа бакамина*.)

Цариградъ. Редактора-издателя на «Фаръ д' Босфоръ», о *кириос-Кириаконулосъ* е пакъ полудѣлъ. Той са мжчи съ разни мюзеврлицы да оклевети Бѣл. Екзархия предъ Султановото Правителство. (Б. Р. Той и на 1874 год. казваше на агитѣ че ушъ пай *башъ комититѣ* били въ Орта-Кѣой, но Дѣдо Ивановитѣ чада като наблжихъ въ 1873 год. кадѣ Чорлу, той (Кириаконулосъ) уфейка страха ради Юдейскаго отъ Цариградъ чакъ въ Измиръ! Това бѣше отъ справедливитѣ му доношения. Г. Кириаконулосъ твърдѣ добръ знае че кривото неможе да събори правото, но що да стори горкиитѣ, като гледа че *Мегали-идея* вече умрѣ, то поне съ мюзеврлицы се утѣшаватъ расналенитѣ Измирски паликарета.)

Отговорникъ и Издательъ Ив. Дочковъ.